

[Statsministeren]

strukturproblemer, vi jo har på vores arbejdsmarked.

Men samtidig er det nødvendigt at understrege, at den indsats ikke i sig selv kan yde nogen garanti for uddannelse og beskæftigelse på længere sigt. Det kan vi kun sikre i samme omfang det lykkes at skabe grundlaget for oprettelsen af flere arbejdspladser i den private sektor. Og sådan som vor økonomi er skruet sammen, er det nødvendigt, at lokomotivet i denne udvikling bliver en forstærket vækst i eksportproduktionen og i den produktion, der kan erstatte importerede varer.

Erhvervenes internationale konkurrencevilkår er altså igen helt centrale. Det er meget tilfredsstillende, at vi i Danmark er helt på omgangshøjde med at indrette vores erhvervslovgivning til de nye konkurrencevilkår i EF's indre marked. Hvis det ikke var tilfældet, så ville vi løbe ind i nye betalingsbalanceproblemer.

Derfor er det vigtigt, at vi nu tager fat på de grundlæggende problemer. Det gælder bl.a. forøgelsen af den private opsparring. Jeg kan nævne som et eksempel, at vi nu har gennemført en lottoopsparingsordning efter svensk mønster. Erfaringerne fra Sverige viser, at den dér faktisk har været i stand til at fremkalde en betydelig nyopsparing, og jeg ser ikke nogen grund til, at det ikke også kan gå ligesådan i Danmark.

Men det afgørende bidrag bør komme fra en større udbredelse af pensionsopsparingen. Vi vil se det som noget meget positivt, hvis der kan blive taget hul på dette problem ved de kommende overenskomstforhandlinger. Samtidig må vi tage det spørgsmål op, om vi kan forstærke den positive virkning på den private opsparring, som skattereformen utvivlsomt har haft. Det skal jeg vende tilbage til om lidt.

Så skal vi videre med arbejdsmarkedets problemer. Vi skal skabe større smidighed og åbenhed. I den forbindelse kommer vi ikke uden om at se på indretningen og finansieringen af vores dagpengesystem, men der er også en række andre spørgsmål, som trænger sig på.

Det er mit indtryk, at der både i fagbevægelsen og på arbejdsgiverside er stor forståelse for betydningen af at finde frem til fremadrettede og konstruktive løsninger på alle disse spørgsmål. Det betyder selvsagt ikke, at der umiddelbart er enighed om, hvordan problemerne konkret finder en løsning. Der er mange sten,

der skal ryddes af vejen. Men med den principielt positive stilling, der nu er hos parterne, har vi grund til at tro, at de vil deltage i forhandlingerne herom med et positivt sigte.

På samme måde føler jeg, at der er en udbredt forståelse for nødvendigheden af, at de kommende overenskomstforhandlinger fører til et resultat, der kan bidrage til at forbedre konkurrenceevnen, dvs. overenskomsterne afsluttet inden for meget snævre rammer.

Og så skulle vi gerne meget snart i gang med forhandlinger om en yderligere forbedring af vort skattesystem, så det bliver mere egnet til at møde de konkurrence- og balanceprægede problemer, vi står over for. Vi tog et første skridt med nedsættelsen af selskabsskatten. Efter regeringens opfattelse drejer det sig nu først og fremmest om at gøre systemet mere opsparingsvenligt og om at få vore meget høje marginalskatter sænket, så de bliver i overensstemmelse med forholdene i de lande, vi nu engang skal konkurrere med – og vi skal gøre det muligt at sænke skattetrykket.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at disse ting skal forhandles under fuld respekt for de forpligtelser, vi har over for de partier, som i 1986 var med til at bære skattereformen igennem. Derfor må forhandlingerne om ændringer i skattesystemet i første række foregå mellem regeringen og disse partier.

Men jeg vil gerne understrege, at ethvert parti her i salen, som ønsker en forbedring af skattesystemet og en sænkning af skattetrykket, også har et ansvar for, at vi får tilvejebragt forudsætningerne for, at det kan ske, vel at mærke på en forsvarlig måde. Hvis eller når man gang på gang medvirker til at hindre regeringens bestræbelser for at nedbringe de offentlige udgifter, hvis eller når man medvirker til at lægge hindringer i vejen for aftaler f.eks. mellem regeringen og kommunerne, når man gang på gang medvirker til gennemførelse af udgiftskrævende forslag mod regeringens ønske, så bidrager man naturligvis til at fjerne mulighederne for en tilpasning af vores skattesystem, for der er jo ikke plads til ufinansierede skattelettelser.

Disse bemærkninger har adresse til partier både til højre og til venstre for regeringen.

Og så vil jeg gerne sige til skattereformpartierne: Skulle vi nu ikke prøve at gå fordomsfrit til sagen og prøve på at se eventuelle ændringer som et led i helheden i stedet for at stirre os